

Een jongeman doet op deze koude vrijdagmiddag in Almere de deur open van de studentenflat. Hij begroet mijn maatje en mij met een voorzichtig goedemiddag. Ik zeg marhaba terug en hij reageert meteen met achlan wa sahan. Welkom betekent dat in het Arabisch. We maken bij binnenkomst aanstalten om naar goed islamitisch gebruik onze schoenen uit te doen. Younes, zo heet de jongeman, pakt meteen voor ons een paar fleurige badslippers en legt deze voor onze voeten neer. We schieten erin en volgen Younes naar de huiskamer. Op de stoel zit Feras. Ondanks de kou heeft hij een korte sportbroek aan. Hij ziet er modieus uit met een kort getrimd baardje. Ik voel me bij deze jongens van 20 en 23 jaar meteen op mijn gemak. Dit voert terug naar 20 jaar geleden. In 1995 nam ik een sabbatical en werd ik een van de eerste reisleiders in Syrië. In dat land heb ik toentertijd zoveel gastvrijheid en vriendelijkheid ervaren, dat het nu iedere keer weer een genoegen is om nu bij Syriërs over de vloer te komen. Op welk moment van de dag je komt; altijd wordt er gevraagd of je thee (chai) wilt of zelfs mee wilt eten.

Sinds half december koppelt De KIM statushouders in Almere met een maatje. De KIM is een organisatie die vrijwilligers ondersteunt bij hun inzet voor kwetsbare mensen in de provincies Utrecht en Flevoland. De KIM werkt in dit project nauw samen met de St Bonifatiusparochie en de Kwintes. Kwintes houdt zich bezig met de opvang van nieuwkomers en verwijst diegenen door die graag in contact komen met een maatje. Vanuit de Bonifatiusparochie worden vrijwilligers geworven en samen met de parochie worden groepsactiviteiten georganiseerd om nieuwkomers ook met andere mensen in contact te brengen.

Jan Willem is bijvoorbeeld zo'n maatje. Hij heeft een mooie baan op de kinderafdeling van het AMC. Maar hij wil naast zijn drukke baan, tijd vrijmaken om zich in te zetten voor vluchtelingen die zich als nieuwkomer vestigen in Nederland. Hij heeft op tv in de nazomer van 2015 de grote stroom vluchtelingen op gang zien komen en was onder de indruk geraakt van de oorlogservaringen en vluchtverhalen van mensen uit Syrië. Hij had zich daarom aangemeld als vrijwilliger bij het aanmeldcentrum Ter Apel maar niemand had op zijn aanbod gereageerd. Telkens kwam het plan terug om wat te doen voor vluchtelingen maar iedere keer kwam er wel iets tussen. Totdat zijn oog viel op een advertentie waarbij De KIM op zoek bleek te zijn naar maatjes.

Younes en Feras zijn van die vluchtelingen die nu, als statushouder, een paar maanden in hun studentenappartement wonen. Younes die het beste van de twee Engels kan, begint al snel te vertellen waar hij vandaan komt. Hij komt uit Damascus en moest toen hij dienstplichtig werd, in het regeringsleger en meevechten in de burgeroorlog. Zijn familie is soennitisch. Dit zou betekenen dat hij daardoor vooraan het oorlogsfront geposteed zou worden. De familie van president Assad is Aleviet en dat is een onderdeel van de sjitische tak van de islam. Het regeringsleger wordt voornamelijk gedomineerd wordt door sjiieten die dan vaak de beste posities bekleden. Zoals ik al van diverse Syriërs heb gehoord, worden soennieten behandeld als een minderwaardige groep en zijn daardoor hun leven niet zeker. Ook Younes niet en hij besluit te vluchten naar Baalbek in Libanon. Ik ken deze mooie plaats in de Beka-vallei goed. De stad ligt in het land van melk en honing zoals dat in het Oude Testament wordt beschreven. Het is het gebied waar de heerlijke Ksara wijn vandaan komt. Maar

ook waar prachtige oude tempels uit de Romeinse tijd nog fier overeind staan. Gebouwd ten tijde dat deze stad een belangrijk religieus centrum was. En dat allemaal tegen het decor van de sneeuw witte toppen van het Libanongebergte. Baalbek is ook het centrum waar de islamitische beweging Hezbollah is gevestigd. Deze militante en sjitische groepering steunt de regering van Assad actief en wordt gezien als terroristische organisatie. Ik moet terugdenken aan 20 jaar geleden; aan de gele vlaggen die overal in de stad wapperden met een kalasnikov als embleem die dreigend door een vuist in de lucht wordt gehouden. Younes vertelt dat hij in Baalbek werkte in een restaurant waar veel toeristen kwamen. Het was een leuke baan en ze maakten de heerlijkste gerechten. Ze hadden het daar met 8 jongens goed. De oorlog leek ver weg. Totdat gewapende en gemaskerde mannen op een nacht hun kamer met geweld binnentreden en ze alle 8 jongens op de vloer mishandelen en beroven van al hun spullen. Van Younes en Feras nemen ze alles mee: rijbewijs, paspoort, mobiele telefoon, laptop en geld. Hij kan weer helemaal opnieuw beginnen. Het wordt hem direct duidelijk dat zijn leven daar in de mooie Beka-vallei niet meer veilig is. Met een vliegtuig uit Beirut weet hij uit het onveilige gebied naar Istanbul te vluchten. Met smokkelaars komen ze in contact die hen naar de kust van Turkije brengen. Voor 800 euro wagen de jongens hun leven en maken in een gammele rubberboot met 80 mensen de oversteek. Na 4 uur varen is de benzine op en zo dobberen ze in de donkere nacht op het wijde water van de Egeïsche zee. Onderweg slaan tientallen mensen in paniek overboord en Younes en Feras staan doodsangsten uit. Totdat ze met 23 mensen bij de ochtendgloren de Griekse wal nabij zien: Europa. Het zou een nieuw begin worden na een hectische periode vol gevaar en onzekerheid. Het verhaal van Younes wordt onderbroken door Feras die een eigen gemaakte Syrische lekkernij voorschotelt. We proeven niet eens hoe lekker het is omdat we vooral onder de indruk zijn van de verhalen die we net hebben gehoord. Je weet dat deze tragische gebeurtenissen plaatsvinden. Via tv of door het lezen van de krant. Het lijkt dan zo ver bij je af te staan. Maar opeens is de wereld van oorlog en geweld vlakbij. Younes en Feras lijken niet eens te merken dat mijn gedachten afdwalen. Ze zijn blij dat er mensen bij hen op bezoek komen. En hun ogen beginnen de glimmen bij het horen van het aanbod van maatje Jan Willem om binnenkort een keer te gaan fietsen door het weidse landschap van de Oostvaardersplassen. Gewoon iets leuks doen en er even tussenuit om hun maatje Jan Willem beter te leren kennen.

Heb je ook interesse om maatje te willen worden en wat te betekenen voor nieuwkomers als Younes en Feras? Meld je dan aan als maatje bij het maatjesproject: Hermen van Dorp 06-12240600 of hermenvandorp@gmail.com
www.stichtingdekim.nl